



El Capítol

Sant Quintí de Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Emplaçament: Plaça de l'Església

Coordenades:

Latitud: 41.46219
Longitud: 1.66302
UTM Est (X): 388346
UTM Nord (Y): 4590929

Classificació

Número de fitxa: 08236 - 78
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Renaixement
Segle: XVI?
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Necessita ser restaurat
Protecció: Inexistent
Número inventari: Arquít. 2833
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Barcelona
Autoria de la fitxa: Maria Camp i Jordi Piñero
Data de registre de la fitxa: dt., 18/07/2000 - 02:00

Descripció

Edifici també conegut com a Rectoria Vella, que conserva vestigis de l'antic monestir. És de planta rectangular, amb planta baixa, un pis i golfes. La façana presenta una composició simètrica on les dues finestrelles de la planta baixa tenen reixa mentre que les del primer pis tenen a la part superior trencaaigües amb arc conopial i mènsules de pinya. A la planta baixa hi trobem l'accés principal amb una porta adovellada. Aquesta entrada serveix, alhora, de vestíbul distribuïdor de les estances i d'accés al primer pis. Actualment s'utilitza com a passatge entre la plaça i el carrer del darrera de l'edifici i està cobert amb enteixinat de fusta. Al primer pis s'hi troben les dependències de la rectoria, algunes d'elles avui lleugerament modificades. Destaca l'antiga sala capitular, que conserva el sostre amb motlures de guix en forma de casetons que es degraden en profunditat. La façana posterior també presenta finestres coronades amb trencaaigües. En aquesta part, al costat dret, és on l'edifici conserva millor l'aire monàstic, amb una galeria amb arcs de mig punt sobre columnes molt primes al nivell de planta baixa i primer pis. Sembla que aquest espai devia configurar una mena de porxo amb jardí i/o hort.

Observacions:

A la dovella central de l'entrada hi ha gravada la creu del Capítol de la Catedral de Barcelona.

Història

L'any 1088 Bernat de Mediona va fer donació del terme de Sant Quintí al monestir benedictí de Santa Maria de Ripoll perquè hi fundés un priorat. Tanmateix, no és possible saber l'any exacte en què els monjos aixecaren el priorat, però la presència de monjos benedictins a Sant Quintí és ben palesa des del segle XII en forma de censos que els pagesos havien de pagar. Es tractava d'un priorat pobre, amb una comunitat que mai no va sobrepassar els dos monjos i el prior, i que va sobreviure en la precarietat econòmica fins la seva extinció, l'any 1586. Uns anys abans, el 1541, una turba de francesos va calar foc a la vila de Sant Quintí. La casa i l'església del monestir van quedar pràcticament ensorrats sota les flames. Hi ha constància que l'església va reconstruir-se en pocs anys. Suposem que l'edifici del priorat també degué reconstruir-se o reparar-se en aquesta època, ja que l'estil arquitectònic que es pot observar majoritàriament semblaria correspondre al segle XVI. El 1586 la Catedral de Barcelona passà a fer-se càrrec del monestir de Sant Quintí i les seves possessions. Ja al segle XIX l'edifici del capítol va servir com a escola des de 1840 a 1845. Sembla ser que les desamortitzacions del segle XIX no van afectar el monestir, això no obstant el Capítol va estar en el punt de mira dels diferents ajuntaments quintinencs des de la segona meitat del segle XIX fins ben entrat el següent. Els Ajuntaments insistien perquè es reconegués el Capítol com a propietat municipal per bé que aquest edifici mai va aparèixer com a desamortitzat en els arxius dels "Bienes Nacionales". Finalment, l'any 1972 l'Ajuntament comprà el Capítol al Bisbat de Barcelona i sobre una part de l'edifici hi construï la nova Casa Consistorial. Els antics horts de la rectoria, a la part posterior de l'edifici, són avui una plaça pública (plaça dels Avis).

Bibliografia

ARGEMÍ, Xavier; SADURNÍ, M. Teresa; SERRA, Joan: Sant Quintí de Mediona. Sant Quintí de Mediona, 1999, pp 68-84, 345-348.



